

Oques blanques

L'altre dia en fer-se fosc
vaig passar-hi amb tota calma,
a mà dreta el sant bastó,
a mà esquerra l'ampla capa.
Vaig passar-hi silencios
camí de l'alta muntanya.

No sabia pas del tot
si arribaria a la jaça,
i enyorava ja el repòs
que tindria a la cabanya:
trobaria el bon pastor
vetllant el son de les cabres.

Mes Vilallonga és formós,
ficat entremig de prades
i rodejat d'aiguamolls,
estoig de les oques blanques,
sobretot quan a sol post
s'emboiren les grans muntanyes.

I agafant fort el bastó,
i embolcallat amb la capa,
l'altre dia en fer-se fosc
vaig passar-hi amb tota calma
per endur-me'n la visió
de les seves oques blanques.